

HRVATSKI SABOR

KLASA: 740-01/26-01/21

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 13. srpnja 2026.

Hs**NP'740-01/26-01/21'65-26-2**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Ivica Baksa, zastupnik u Hrvatskome saboru, aktom od 23. lipnja 2026. godine.

U radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela sudjelovat će predlagatelj Prijedloga zakona.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z. br. 312

HRVATSKI SABOR

Zastupnik Ivica Baksa

Zagreb, 23. lipnja 2026.

Hs**NP*740-01/26-01/21*6531-26-1**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Primljeno: 23-06-2026		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
740-01/26-01/21	65	
Uredbeni broj	Pril.	Vrijednost
6531-26-1	1	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 172. Poslovnika Hrvatskog sabora, zastupnik Ivica Baksa podnosi Prijedlog zakona o izmjeni i dopunama Ovršnog zakona.

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskog sabora, u postupku donošenja Zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja dat će u ime predlagatelja zastupnik koji podnosi prijedlog.

Zastupnik

Ivica Baksa

Zastupnik Ivica Baksa

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

LIPANJ 2026.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova donošenja ovog Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM

Ovršni zakon („Narodne novine“, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) uređuje postupak prisilnog ostvarenja tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava te postupak osiguranja tražbina, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Ovršni zakon istodobno uređuje i zaštitu određenih primanja ovršenika od ovrhe. Člankom 172. propisana su primanja koja su u cijelosti izuzeta od ovrhe, dok članak 173. uređuje ograničenja ovrhe na plaći, mirovini i drugim stalnim novčanim primanjima. Važeći sustav zaštite temelji se na relativnim omjerima, odnosno na dijelu plaće ili drugog stalnog primanja koji se izuzima od ovrhe, uz vezivanje određenih iznosa uz prosječnu neto plaću u Republici Hrvatskoj.

Takav sustav ima važnu zaštitnu funkciju, ali u praksi ne sprječava mogućnost da se ovrha provodi i nad osobama čija su primanja već sama po sebi ispod granice dostojanstvenog života. Kod građana s vrlo niskim primanjima, osobito umirovljenika, osoba s niskim plaćama i osoba koje se nalaze u dugotrajnim blokadama, postojeći model može dovesti do toga da i nakon provedene zaštite dio primanja bude ovršen, iako preostali iznos nije dostatan za osnovne životne potrebe.

Time se otvara pitanje razmjernosti između legitimnog interesa vjerovnika da naplati svoju tražbinu i potrebe da se ovršeniku ostavi minimalni iznos nužan za život. Ovršni sustav mora omogućiti učinkovitu naplatu dugova, ali pritom ne bi smio dovoditi građane ispod razine osnovne egzistencije. Prisilna naplata koja ovršeniku ne ostavlja ni minimum potreban za hranu, režije, lijekove, stanovanje i druge osnovne životne potrebe ne ostvaruje samo pravno, nego i socijalno pitanje.

Ovaj Prijedlog zakona polazi od načela da pravni sustav ne smije dopuštati provedbu ovrhe na način koji građanina ostavlja ispod egzistencijalnog minimuma. Prijedlog ne ukida dugove, ne zabranjuje ovrhe, ne uvodi otpis dugova i ne dovodi u pitanje pravo vjerovnika na naplatu. Predlaže se isključivo uvođenje najnižeg zaštićenog iznosa primanja ispod kojega se, kod ovrhe na plaći, mirovini i drugim stalnim novčanim primanjima, ne može provoditi ovrha.

Radi toga se u Ovršni zakon uvodi novi institut apsolutnog egzistencijalnog minimuma. Apsolutni egzistencijalni minimum definira se kao najniži mjesečni iznos primanja ovršenika na kojima je ovrha ograničena, a koji mora ostati izuzet od ovrhe radi osiguranja osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je dužan uzdržavati.

Osim osnovnog zaštićenog iznosa, predlaže se i uvođenje dodatka za troškove stanovanja za ovršenike koji stanuju u najmu te dodatka za uzdržavane osobe. Time se u obzir uzima činjenica da stvarni životni troškovi nisu jednaki za sve ovršenike. Osoba koja živi u najmu i osoba koja stvarno uzdržava djecu ili druge uzdržavane članove obitelji nisu u istoj egzistencijalnoj poziciji kao osoba bez takvih troškova.

Posebno se uređuju tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, uključujući prisilnu naplatu novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta, te tražbine naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja. Radi zaštite prava uzdržavanih osoba, osobito djece, za te tražbine ne primjenjuje se puni apsolutni egzistencijalni minimum, nego sniženi apsolutni egzistencijalni minimum.

Predloženim zakonom dopunjuje se i članak 212. Ovršnog zakona, koji uređuje posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena. Dopunom se omogućuje provedba novog instituta apsolutnog egzistencijalnog minimuma putem Financijske agencije i zaštićenog računa. Osnovni i sniženi osnovni zaštićeni iznos primjenjivali bi se po službenoj dužnosti, dok bi se dodaci za stanovanje i uzdržavane osobe priznavali na zahtjev ovršenika, uz propisanu dokumentaciju.

Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom su:

- uvođenje apsolutnog egzistencijalnog minimuma kao najnižeg iznosa primanja zaštićenog od ovrhe,
- propisivanje godišnjeg usklađivanja osnovnog zaštićenog iznosa,
- uvođenje dodatka za troškove stanovanja,
- uvođenje dodatka za uzdržavane osobe,
- uređenje sniženog apsolutnog egzistencijalnog minimuma za tražbine zakonskog uzdržavanja i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja,
- uređenje provedbe apsolutnog egzistencijalnog minimuma putem Financijske agencije i zaštićenog računa.

III. POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Donošenjem ovoga Zakona u hrvatski ovršni sustav uvodi se jasna donja granica zaštite primanja ovršenika, ispod koje se ne može provoditi ovrha na plaći, mirovini i drugim stalnim novčanim primanjima.

Najvažnija posljedica donošenja Zakona bit će zaštita najugroženijih građana od ovrhe ispod egzistencijalnog minimuma. Time se osigurava da ovršeniku, neovisno o visini njegova duga, ostane minimalni iznos potreban za osnovne životne potrebe. Posebno će se zaštititi osobe s niskim plaćama, umirovljenici s niskim mirovinama, osobe u dugotrajnim blokadama, podstanari i građani koji stvarno uzdržavaju djecu ili druge članove obitelji.

Donošenjem Zakona neće se ukinuti dugovi niti će se vjerovnicima oduzeti pravo na naplatu tražbina. Ovrha će se i dalje moći provoditi na iznosima iznad propisanog apsolutnog egzistencijalnog minimuma, kao i na drugim predmetima ovrhe, u skladu s važećim propisima. Predloženo rješenje usmjereno je na razmjerniju provedbu ovrhe, a ne na oslobađanje od obveza.

Kod osoba s medijalnim, prosječnim ili višim primanjima učinak prijedloga na naplatu vjerovnika bit će ograničen ili ga neće biti, jer se predložena promjena odnosi prvenstveno na donji dio dohodovne ljestvice, odnosno na situacije u kojima bi postojeći model omogućio ovrhu i ispod egzistencijalno prihvatljive razine.

Posebna pravila za tražbine zakonskog uzdržavanja osigurat će da se alimentacijske i srodne tražbine ne izjednače s običnim novčanim dugovima. Za takve se tražbine uvodi sniženi apsolutni egzistencijalni minimum, čime se zadržava posebna zaštita djece i drugih

uzdržavanih osoba, ali se istodobno ovršeniku ostavlja najniži iznos potreban za očuvanje osnovne egzistencije, stanovanja i mogućnosti daljnjeg ispunjavanja obveze uzdržavanja.

Donošenjem Zakona očekuje se i smanjenje negativnih socijalnih posljedica dugotrajnih blokada. Ovršni sustav ne bi trebao proizvoditi situacije u kojima se dugovi administriraju godinama bez stvarne mogućnosti namirenja, dok se ovršenik istodobno trajno gura ispod granice osnovnih životnih potreba. Uvođenjem apsolutnog egzistencijalnog minimuma ovršni sustav postaje socijalno pravedniji, razmjerniji i usklađeniji sa svrhom zaštite dostojanstva građana.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENI I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak 1.

Iza članka 173. dodaje se naslov „Apsolutni egzistencijalni minimum“ te novi članak 173.a koji glasi:

- (1) Apsolutni egzistencijalni minimum, u smislu ovoga Zakona, jest najniži mjesečni iznos primanja ovršenika na kojima je ovrha ograničena, a koji mora ostati izuzet od ovrhe radi osiguranja osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je dužan uzdržavati.
- (2) Apsolutni egzistencijalni minimum primjenjuje se kada se ovrha provodi na primanjima iz članka 173. ovoga Zakona radi naplate novčane tražbine, pod uvjetima propisanim ovim člankom.
- (3) Za novčane tražbine koje nisu tražbine iz stavka 14. ovoga članka primjenjuje se puni apsolutni egzistencijalni minimum.
- (4) Puni apsolutni egzistencijalni minimum čini osnovni zaštićeni iznos uvećan, ako su za to ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, za dodatak za troškove stanovanja i dodatak za uzdržavane osobe.
- (5) Osnovni zaštićeni iznos iz stavka 4. ovoga članka za 2026. godinu iznosi 800,00 eura mjesečno.
- (6) Od 1. siječnja svake sljedeće godine osnovni zaštićeni iznos iz stavka 5. ovoga članka usklađuje se za postotak promjene iznosa minimalne plaće utvrđene uredbom Vlade Republike Hrvatske za tu godinu u odnosu na iznos minimalne plaće utvrđene za prethodnu godinu, sukladno propisu kojim se uređuje minimalna plaća. Usklađeni iznos zaokružuje se na puni euro naviše.
- (7) Ovršeniku koji stanuje u unajmljenom stanu ili kući na temelju ugovora o najmu prijavljenog nadležnoj ispostavi Porezne uprave i u toj nekretnini stvarno prebiva ili boravi,

puni apsolutni egzistencijalni minimum uvećava se za dodatak za troškove stanovanja u visini stvarno ugovorene i plaćene mjesečne najamnine, a najviše do 400,00 eura mjesečno.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako ovršenik stanuje u jedinici lokalne samouprave koja se, prema uredbi Vlade Republike Hrvatske, smatra područjem visokih troškova najma, dodatak za troškove stanovanja priznaje se u visini stvarno ugovorene i plaćene mjesečne najamnine, a najviše do 600,00 eura mjesečno.

(9) Iznosi iz stavaka 7. i 8. ovoga članka usklađuju se jednom godišnje, 1. siječnja, prema godišnjoj stopi promjene indeksa potrošačkih cijena koju objavljuje Državni zavod za statistiku, a usklađeni iznosi zaokružuju se na puni euro navise.

(10) Ovršeniku koji stvarno uzdržava jednu ili više uzdržavanih osoba u smislu propisa o porezu na dohodak, puni apsolutni egzistencijalni minimum uvećava se za dodatak za uzdržavane osobe.

(11) Dodatak iz stavka 10. ovoga članka iznosi 300,00 eura mjesečno za prvu uzdržavanu osobu i 170,00 eura mjesečno za svaku sljedeću uzdržavanu osobu.

(12) Iznosi iz stavka 11. ovoga članka usklađuju se jednom godišnje, 1. siječnja, prema godišnjoj stopi promjene indeksa potrošačkih cijena koju objavljuje Državni zavod za statistiku, a usklađeni iznosi zaokružuju se na puni euro navise.

(13) Ako se ista uzdržavana osoba uzima u obzir za povećanje punog apsolutnog egzistencijalnog minimuma kod više ovršenika, dodatak za uzdržavanu osobu priznaje se samo onom ovršeniku koji dokaže da tu osobu pretežito uzdržava, odnosno razmjerno, ako se utvrdi da više ovršenika stvarno sudjeluje u njezinu uzdržavanju.

(14) Kada se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, uključujući prisilnu naplatu novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta, ili radi naplate tražbine naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, primjenjuje se sniženi apsolutni egzistencijalni minimum.

(15) Sniženi osnovni zaštićeni iznos čini jedna polovina osnovnog zaštićenog iznosa iz stavka 5. ovoga članka. Sniženi apsolutni egzistencijalni minimum čini sniženi osnovni zaštićeni iznos uvećan, ako su za to ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, za dodatak za troškove stanovanja u visini jedne polovine stvarno ugovorene i plaćene mjesečne najamnine, a najviše do jedne polovine iznosa iz stavaka 7. odnosno 8. ovoga članka.

(16) Iznad iznosa sniženog apsolutnog egzistencijalnog minimuma iz stavka 15. ovoga članka ovrha radi naplate tražbina iz stavka 14. ovoga članka provodi se prema ograničenjima i pravilima prvenstva propisanim člankom 173. ovoga Zakona i drugim posebnim propisima.

(17) Zaštićeni iznos primanja ovršenika na koja se primjenjuje ovaj članak jednak je većem od sljedeća dva iznosa: iznosa koji je izuzet od ovrhe prema članku 173. ovoga Zakona ili punog odnosno sniženog apsolutnog egzistencijalnog minimuma utvrđenog prema ovome članku, ali najviše do visine samoga primanja ovršenika.

(18) Osnovni zaštićeni iznos iz stavka 5. ovoga članka i sniženi osnovni zaštićeni iznos iz stavka 15. ovoga članka primjenjuju se po službenoj dužnosti, kada iz podataka kojima raspolaže Financijska agencija proizlazi da se radi o primanju na kojem je ovrha ograničena.

(19) Dodatak za troškove stanovanja i dodatak za uzdržavane osobe priznaju se na zahtjev ovršenika, uz dokumentaciju propisanu uredbom iz stavka 20. ovoga članka.

(20) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove pravosuđa, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za stambenu politiku i ministra nadležnog za financije, uredbom propisuje kriterije za utvrđivanje područja visokih troškova najma, način dokazivanja prava na dodatak za troškove stanovanja i dodatak za uzdržavane osobe, način provjere i razmjene podataka između nadležnih tijela i Financijske agencije, način primjene i evidentiranja ukupnog zaštićenog iznosa te način objave jedinstvene tablice zaštićenih iznosa.“.

Članak 2.

U članku 212. stavku 1. riječi: „članka 173.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 173. i 173.a“.

U stavku 2. istog članka riječi: „članka 173.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 173. i 173.a“.

U stavku 3. istog članka riječi: „članka 173.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 173. i 173.a“.

U stavku 4. istog članka riječi: „članka 173.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 173. i 173.a“.

U stavku 5. istog članka riječi: „članaka 172. i 173.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 172., 173. i 173.a“, a riječi: „članku 173.“ zamjenjuju se riječima: „člancima 173. i 173.a“.

Iza stavka 5. istog članka dodaju se stavci 6. do 11. koji glase:

„(6) Neovisno o obavijesti ovršenika iz stavka 1. ovoga članka, Agencija je dužna u postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima primijeniti osnovni zaštićeni iznos i sniženi osnovni zaštićeni iznos iz članka 173.a ovoga Zakona po službenoj dužnosti, kada iz podataka kojima raspolaže proizlazi da se radi o primanju na kojem je ovrha ograničena.

(7) Pri primjeni članka 173.a ovoga Zakona Agencija uzima u obzir vrstu tražbine radi koje se provodi ovrha te, ovisno o vrsti tražbine, primjenjuje puni odnosno sniženi apsolutni egzistencijalni minimum.

(8) Dodatak za troškove stanovanja i dodatak za uzdržavane osobe iz članka 173.a ovoga Zakona Agencija priznaje na zahtjev ovršenika, uz dokumentaciju propisanu uredbom iz članka 173.a stavka 20. ovoga Zakona.

(9) Agencija je dužna o priznatom ukupnom zaštićenom iznosu bez odgode obavijestiti banku kod koje je otvoren poseban račun, odnosno uplatitelja primanja ako se ovrha provodi izravno na primanju ovršenika.

(10) Priznati zaštićeni iznos iz članka 173.a ovoga Zakona primjenjuje se od prvoga sljedećeg obračuna odnosno prve sljedeće uplate nakon dana kada je Agencija raspolagala podacima potrebnima za primjenu osnovnog zaštićenog iznosa odnosno sniženog osnovnog zaštićenog iznosa, odnosno nakon dana zaprimanja urednog zahtjeva za priznanje dodatka za troškove stanovanja ili dodatka za uzdržavane osobe.

(11) Način postupanja Agencije, banaka, uplatitelja primanja i drugih nadležnih tijela pri primjeni članka 173.a ovoga Zakona pobliže se uređuje uredbom iz članka 173.a stavka 20. ovoga Zakona.“

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 3.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 173.a stavka 20. Ovršnog zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu uredbe iz stavka 1. ovoga članka, Agencija primjenjuje osnovni zaštićeni iznos iz članka 173.a stavka 5. Ovršnog zakona i sniženi osnovni zaštićeni iznos iz članka 173.a stavka 15. Ovršnog zakona po službenoj dužnosti, kada iz podataka kojima raspolaže proizlazi da se radi o primanju na kojem je ovrha ograničena.

(3) Dodatak za troškove stanovanja i dodatak za uzdržavane osobe iz članka 173.a Ovršnog zakona priznaju se od dana početka primjene uredbe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, a primjenjuje se od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon dana stupanja na snagu.

VI. OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom uvodi se novi članak 173.a kojim se uređuje apsolutni egzistencijalni minimum kao najniži mjesečni iznos primanja ovršenika koji mora ostati izuzet od ovrhe radi osiguranja osnovnih životnih potreba.

Propisuju se i dodaci za troškove stanovanja i uzdržavane osobe, kao i sniženi apsolutni egzistencijalni minimum za tražbine zakonskog uzdržavanja i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja.

Uz članak 2.

Ovim člankom dopunjuje se članak 212. Ovršnog zakona radi provedbe apsolutnog egzistencijalnog minimuma putem Financijske agencije i zaštićenog računa.

Postojeća upućivanja na članak 173. proširuju se i na novi članak 173.a. Propisuje se da Agencija osnovni i sniženi osnovni zaštićeni iznos primjenjuje po službenoj dužnosti, dok se dodaci za stanovanje i uzdržavane osobe priznaju na zahtjev ovršenika.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se da Vlada Republike Hrvatske u roku od 60 dana donosi uredbu potrebnu za provedbu članka 173.a Ovršnog zakona.

Do stupanja na snagu uredbe Agencija po službenoj dužnosti primjenjuje osnovni i sniženi osnovni zaštićeni iznos, dok se dodaci za stanovanje i uzdržavane osobe priznaju od dana početka primjene uredbe.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu i početak primjene Zakona.

VII. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 173.

(1) Ako se ovrha provodi na plaći ovršenika, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini od jedne polovine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine prosječne mjesečne isplaćene netoplaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(2) Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini tri četvrtine plaće ovršenika, ali ne više od dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine netoplaće ovršenika, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine netoplaće ovršenika.

(3) Prosječna netoplaća u smislu stavka 1. ovoga članka jest prosječan iznos mjesečne netoplaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti je u »Narodnim novinama«, najkasnije do 31. prosinca te godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivat će se u idućoj godini.

(4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na ovrhu na naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme, naknadi zbog umanjivanja plaće, mirovini, plaći vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i na drugom stalnom novčanom primanju civilnih i vojnih osoba, osim na ovrhu na primanjima iz stavaka 5. i 6. ovoga članka.

(5) Ovrha na primanju invalida po osnovi novčane naknade za tjelesno oštećenje i doplatak za tuđu pomoć i njegu može se provesti samo radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, i to do iznosa od jedne polovice toga primanja.

(6) Ovrha na primanju po osnovi ugovora o doživotnom uzdržavanju i doživotnoj renti te na primanju po osnovi ugovora o osiguranju života može se provesti samo na dijelu koji prelazi iznos osnovice na temelju koje se utvrđuje iznos pomoći za uzdržavanje.

(7) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kada se ovrha provodi na primanjima ovršenika koji nisu plaća, mirovina niti primici od obavljanja samostalne djelatnosti obrta, od slobodnih zanimanja, od poljoprivrede i šumarstva, od imovine i imovinskih prava, od kapitala, kao niti primici od osiguranja (drugi dohodak prema posebnim propisima) i imaju karakter jedinih stalnih novčanih primanja, ako ovršenik javnom ispravom dokaže da je to primanje jedino stalno novčano primanje.

Članak 212.

(1) U slučaju iz članka 204. stavka 1. ovoga Zakona, ako se ovršeniku uplaćuju primanja i naknade iz članka 172. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona, ovršenik je o tome dužan obavijestiti Agenciju.

(2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Agencija je bez odgode dužna uplatiteljima iz obavijesti dostaviti podatke iz te obavijesti i podatak o vrsti tražbine za koju je ovrha određena, radi uskrate uplata iz stavka 1. ovoga članka. Uplatitelji su dužni odmah uskratiti uplatu primanja i naknada iz članka 172. ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona.

(3) Ako se primanja i naknade iz članka 172. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona uplaćuju ovršeniku putem banke, banka je dužna po nalogu Agencije ovršeniku otvoriti poseban račun. O otvaranju posebnog računa banka je bez odgode dužna obavijestiti Agenciju, a Agencija uplatitelje iz stavka 2. ovoga članka koji su dužni izvršiti uplatu na poseban račun. Banka ne naplaćuje naknadu za otvaranje, vođenje i zatvaranje posebnog računa.

(4) Uplatitelj primanja i naknada iz članka 172. ovoga Zakona ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona, odnosno banka, dužni su na zahtjev suda dostaviti podatke o uplatama, odnosno podatke o uplatama i stanju na posebnom računu iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Osoba kojoj se preko računa uplaćuju primanja i naknade iz članaka 172. i 173. ovoga Zakona može, ako su prema odredbama članaka 204., 205., 208. i 209. ovoga Zakona zaplijenjena sredstva na njezinim računima preko kojih prima uplatu takvih primanja i naknada, zatražiti od Agencije da naloži banci prijenos sredstava izuzetih od ovrhe na poseban račun uz potvrdu uplatitelja o iznosu sredstava koja su izuzeta od ovrhe prema članku 173. ovoga Zakona.